

In memoriam professor G. Dekker

Professor G. Dekker is op 12 december 2007 overleden. Gerrit Dekker werd op 19 juli 1915 te Haarlem geboren. Hij ging tandheelkunde studeren in Utrecht en werd in 1938 tandarts. Vervolgens trad hij in dienst bij de opleiding tandheelkunde. Twee jaar was hij werkzaam bij de afdeling Prothetische Tandheelkunde van de Universiteit Utrecht en aansluitend tot 1945 bij de afdeling Kaakchirurgie en Mondheelkunde onder leiding van prof. J.W.A. Tjebbes. Gedurende de oorlog hielp Dekker mee de behandeling van poliklinische patiënten in stand te houden. Direct na de oorlog werd hij hoofd van de afdeling Conserverende Tandheelkunde en kreeg de taak deze afdeling weer op te bouwen. In oktober 1948 kwam hieraan een eind door de benoeming van dr. H.M.J. Scheffer tot hoogleraar in de conserverende tandheelkunde. Vanaf augustus 1949 tot zijn emeritaat was Dekker tevens beheerder van de bibliotheek van het Tandheelkundig Instituut. Vanzelfsprekend was hij in de loop der jaren lid van vele facultaire commissies, in het bijzonder van de onderwijscommissie.

Als bestuurslid van de Vereniging van de Wetenschappelijke Staf 'Natura' van de Universiteit Utrecht had hij een belangrijke rol. Later, als voorzitter van deze vereniging, overlegde hij regelmatig over organisatorische zaken met curatoren van de universiteit en participeerde hij voorts als vertegenwoordiger van Utrecht in het interacademisch overleg. Van 1955 tot 1968 was hij actief lid van de senaatscommissie voor het Studium Generale en vertegenwoordigde hij tevens hierin de subfaculteit Tandheelkunde. In 1962 werd het belang van de parodontologie erkend door Dekker te benoemen tot lector in dit vakgebied. Hij was reeds in een vroeg stadium overtuigd van het adagium 'paro-

odontologie is preventie'. Om daaraan gestalte te geven, was een hulpkracht noodzakelijk. Vandaar zijn streven om het beroep van mondhygiënist in Nederland te introduceren. In 1968 kreeg Dekker toestemming de eerste opleiding voor mondhygiënist in Nederland te starten. Daarbij streefde hij naar een hoog niveau, zodat de mondhygiënist in het tandheelkundig team een eigen waardevolle inbreng zou kunnen hebben.

Ook had hij zitting in de Stichting Beroepsuitoefening Mondhygiënist, in de Adviescommissie Mondhygiënist en was hij actief bij het tot stand komen van een wettelijke regeling die resulteerde in het *Mondhygiënistbesluit*. De Nederlandse Vereniging van Mondhygiënist eerde hem hiervoor in 1977 met het erelidmaatschap. Als bestuurder van de Stichting Opleiding Mondhygiënist Utrecht heeft Dekker zich ingezet voor het voortbestaan van een zelfstandige opleiding te Utrecht. In 1985 had de regering besloten de subfaculteit Tandheelkunde en de opleiding voor mondhygiënist in Utrecht te sluiten. Het is de persoonlijke verdienste van Dekker dat dit besluit voor de opleiding voor mondhygiënist is herroepen.

Zijn actieve rol bij de reorganisatie van het naoorlogse tandheelkundig onderwijs maakte dat hij reeds in 1946 gevraagd werd de functie van secretaris van de Nederlandse Vereniging van Tandartsen (NVT) op zich te nemen. Deze functie heeft hij 3 jaar vervuld. Van 1964 tot 1970 heeft hij als voorzitter een zeer belangrijke rol gespeeld. Hij was een fervent voorstander van 'éducation permanente' en droeg dat gedurig uit. In 1971 werd hij geëerd met het erelidmaatschap van de NVT. Binnen de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde was hij eveneens actief, bijvoorbeeld als voorzitter van de commissie Wetenschappelijke Voorlichting.

Dekker was zeer geïnteresseerd in het wel en wee van studenten. Niet alleen op het gebied van de studie, maar ook in hun ontwikkeling buiten het vakgebied. Zo organiseerde hij culturele 'schoolreisjes' en bevorderde hij activiteiten van de Tandheelkundige Studentenvereniging 'John Tomes'. Dezelfde instelling had hij voor de Utrechtse Vereniging van Mondhygiënist in Opleiding 'Pluvianus'. Beide verenigingen erkenden en waardeerden zijn warme toewijding en honoreerden dat met het erelidmaatschap. Zijn maatschappelijke verdiensten bleven niet onopgemerkt en werden beloond door Hare Majesteit de Koningin door hem in 1989 te benoemen tot officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Met Ger Dekker is een van de meest toegewijde en beminnelijke pioniers van de tandheelkunde heengegaan.

Prof. G. Dekker (foto: N. Bouwens).

